

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

(Αναθεωρημένος)

Προοίμιο

Οι κυβερνήσεις που υπογράφουν τον παρόντα Χάρτη, οι οποίες είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας μεταξύ των μελών του με σκοπό τη διαφύλαξη και την προαγωγή των ιδεώδων και των αρχών που αποτελούν κοινή τους κληρονομιά και την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής τους προόδου, ιδίως μέσω της προάσπισης και της περαιτέρω προαγωγής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών·

Λαμβάνοντας υπόψη ότι στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών που υπογράφηκε στη Ρώμη την 4^η Νοεμβρίου του 1950, και στα Πρωτόκολλά αυτής, τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης συμφώνησαν να εξασφαλίσουν στους πληθυσμούς τους τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα και τις ελευθερίες που εξειδικεύονται στα κείμενα αυτά·

Λαμβάνοντας υπόψη ότι στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη που άνοιξε για υπογραφή στο Τορίνο την 18^η Οκτωβρίου του 1961, και στα Πρωτόκολλά του, τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης συμφώνησαν να εξασφαλίσουν στους πληθυσμούς τους τα κοινωνικά δικαιώματα που εξειδικεύονται στα κείμενα αυτά, με σκοπό τη βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου και της κοινωνικής τους ευημερίας·

Υπενθυμίζοντας ότι η Υπουργική Διάσκεψη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα που πραγματοποιήθηκε στη Ρώμη την 5^η Νοεμβρίου του 1990 υπογράμμισε την ανάγκη, αφενός, να διατηρηθεί ο αδιαίρετος χαρακτήρας όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είτε αυτά είναι ατομικά, πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά ή πολιτιστικά και, αφετέρου, να δοθεί στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη νέα ώθηση·

Αφού αποφάσισαν, σύμφωνα με τη Υπουργική Διάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο Τορίνο την 21^η και 22^η Οκτωβρίου του 1991, να επικαιροποιήσουν και να προσαρμόσουν το ουσιαστικό περιεχόμενο του Χάρτη, προκειμένου να ληφθούν υπόψη ιδίως οι θεμελιώδεις κοινωνικές αλλαγές που σημειώθηκαν από τη στιγμή που νιοθετήθηκε το κείμενο.

Αναγνωρίζοντας το πλεονέκτημα της ενσωμάτωσης σε έναν Αναθεωρημένο Χάρτη, ο οποίος σταδιακά θα αντικαταστήσει τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, των δικαιωμάτων που διασφαλίζονται από το Χάρτη, όπως τροποποιήθηκε, των δικαιωμάτων που διασφαλίζονται από το Πρόσθετο Πρωτόκολλο του 1988, αλλά και να προσθέσει νέα δικαιώματα,

Συμφώνησαν τα εξής:

Μέρος I

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αποδέχονται ως στόχο της πολιτικής τους, την εφαρμογή της οποίας θα επιδιώξουν με κάθε πρόσφορο μέσο, τόσο εθνικού όσο και διεθνούς χαρακτήρα, την πλήρωση των προϋποθέσεων υπό τις οποίες τα παρακάτω δικαιώματα και αρχές μπορούν να υλοποιούνται αποτελεσματικά:

1. Κάθε άτομο έχει την ευκαιρία να κερδίζει τα προς το ζην σε επάγγελμα το οποίο επιλέγει ελεύθερα.
2. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα σε δίκαιες συνθήκες εργασίας.
3. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα σε συνθήκες ασφάλειας και υγιεινής στην εργασία.
4. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα σε δίκαιη αμοιβή, επαρκή για ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης για τους ίδιους και τις οικογένειές τους.
5. Όλοι οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες έχουν το δικαίωμα να συνεταιρίζονται ελεύθερα στα πλαίσια εθνικών ή διεθνών οργανώσεων για την προστασία των οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων τους.
6. Όλοι οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες έχουν το δικαίωμα σε συλλογικές διαπραγματεύσεις.
7. Τα παιδιά και οι νέοι έχουν το δικαίωμα σε ειδική προστασία κατά των σωματικών και ηθικών κινδύνων στους οποίους εκτίθενται.

8. Οι εργαζόμενες γυναίκες, σε περίπτωση μητρότητας, έχουν το δικαίωμα σε ειδική προστασία.
9. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα σε κατάλληλα μέσα επαγγελματικού προσανατολισμού, τα οποία θα το βοηθήσουν στην επιλογή ενός επαγγέλματος κατάλληλου για τις προσωπικές του ικανότητες και τα ενδιαφέροντά του.
10. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα σε κατάλληλα μέσα επαγγελματικής κατάρτισης.
11. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να επωφελείται από κάθε μέτρο που του δίνει τη δυνατότητα να απολαμβάνει το υψηλότερο δυνατό επίπεδο υγείας.
12. Όλοι οι εργαζόμενοι και τα εξαρτώμενα από αυτούς άτομα έχουν το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση.
13. Οποιοδήποτε άτομο που δεν διαθέτει επαρκείς πόρους έχει το δικαίωμα στην κοινωνική και ιατρική πρόνοια.
14. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να επωφελείται από τις υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας.
15. Τα άτομα με αναπηρίες έχουν το δικαίωμα στην ανεξαρτησία, την κοινωνική ένταξη και τη συμμετοχή στην κοινωνική ζωή.
16. Η οικογένεια, ως θεμελιώδες στοιχείο της κοινωνίας, έχει το δικαίωμα σε κατάλληλη κοινωνική, νομική και οικονομική προστασία για τη διασφάλιση της πλήρους ανάπτυξής της.
17. Τα παιδιά και οι νέοι έχουν το δικαίωμα σε κατάλληλη κοινωνική, νομική και οικονομική προστασία.
18. Οι υπήκοοι κάθε Μέρους έχουν το δικαίωμα να ασκούν οποιαδήποτε επαγγελματική δραστηριότητα στο έδαφος οποιουδήποτε άλλου Μέρους στη βάση της ισότητας με τους υπηκόους αυτού του Μέρους, υπό την επιφύλαξη περιορισμών που στηρίζονται σε επιτακτικούς οικονομικούς ή κοινωνικούς λόγους.
19. Διακινούμενοι εργαζόμενοι που είναι υπήκοοι ενός Μέρους, καθώς και οι οικογένειές τους, έχουν το δικαίωμα σε προστασία και συνδρομή στο έδαφος οποιουδήποτε άλλου Μέρους.
20. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα σε ίσες ευκαιρίες και ίση μεταχείριση σε θέματα απασχόλησης και επαγγέλματος χωρίς διάκριση λόγω φύλου.
21. Οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα να ενημερώνονται και να διαβουλεύονται στην επιχείρηση.

22. Οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στον καθορισμό και στη βελτίωση των συνθηκών και του εργασιακού περιβάλλοντος στην επιχείρηση.
23. Κάθε ηλικιωμένος έχει το δικαίωμα στην κοινωνική προστασία.
24. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα στην προστασία σε περιπτώσεις λύσης της σχέσης εργασίας.
25. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα στην προστασία των απαιτήσεών τους σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη τους.
26. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα στην αξιοπρέπεια στην εργασία.
27. Κάθε άτομο με οικογενειακές υποχρεώσεις που εργάζεται ή επιθυμεί να εργαστεί έχει δικαίωμα να το πράττει, χωρίς να υπόκειται σε διάκριση και, κατά το δυνατόν, χωρίς σύγκρουση μεταξύ των επαγγελματικών και των οικογενειακών του υποχρεώσεων.
28. Οι εκπρόσωποι των εργαζομένων σε επιχειρήσεις έχουν το δικαίωμα στην προστασία κατά επιζήμιων σε βάρος τους πράξεων και θα πρέπει να τους παρέχονται οι κατάλληλες διευκολύνσεις για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.
29. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα σε ενημέρωση και διαβούλευση σε διαδικασίες ομαδικών απολύσεων.
30. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα στην προστασία κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.
31. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα στη στέγαση.

Μέρος ΙΙ

Τα Μέρη αναλαμβάνουν, όπως προβλέπεται στο Μέρος III, να θεωρούν εαυτούς δεσμευμένους από τις υποχρεώσεις που διατυπώνονται στα παρακάτω άρθρα και παραγράφους.

Άρθρο 1 – Το δικαίωμα στην εργασία

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην εργασία, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να αποδέχονται, ως έναν από τους πρωταρχικούς στόχους και ευθύνες τους, την επίτευξη και διατήρηση ενός όσο το δυνατόν υψηλότερου και σταθερότερου επιπέδου απασχόλησης, με σκοπό την επίτευξη πλήρους απασχόλησης.

2. να προστατεύουν αποτελεσματικά το δικαίωμα του εργαζόμενου να κερδίζει τα προς το ζην σε επάγγελμα το οποίο επιλέγει ελεύθερα·
3. να καθιερώνουν ή να διατηρούν δωρεάν υπηρεσίες απασχόλησης για όλους τους εργαζόμενους·
4. να παρέχουν ή να προάγουν κατάλληλο επαγγελματικό προσανατολισμό, κατάρτιση και αποκατάσταση.

Άρθρο 2 – Το δικαίωμα σε δίκαιες συνθήκες εργασίας

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος σε δίκαιες συνθήκες εργασίας, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να προβλέπουν εύλογη διάρκεια καθημερινού και εβδομαδιαίου ωραρίου εργασίας, ο εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας να μειώνεται σταδιακά στο βαθμό που το επιτρέπουν η αύξηση της παραγωγικότητας και άλλοι σχετικοί παράγοντες·
2. να προβλέπουν δημόσιες αργίες με αποδοχές·
3. να προβλέπουν τη χορήγηση ετήσιας άδειας με αποδοχές, διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων εβδομάδων·
4. να εξαλείφουν τους κινδύνους σε εγγενώς επικίνδυνα ή ανθυγιεινά επαγγέλματα και, στις περιπτώσεις που δεν έχει ακόμη καταστεί δυνατή η εξάλειψη ή η επαρκής μείωση των κινδύνων αυτών, να προβλέπουν είτε τη μείωση των ωρών εργασίας είτε τη χορήγηση πρόσθετης άδειας με αποδοχές σε εργαζόμενους που ασκούν αυτά τα επαγγέλματα·
5. να διασφαλίζουν μία εβδομαδιαία περίοδο ανάπτυξης, η οποία, κατά το δυνατόν, θα συμπίπτει με την ημέρα που αναγνωρίζεται ως ημέρα ανάπτυξης σύμφωνα με τις παραδόσεις ή τα έθιμα της οικείας χώρας ή περιοχής·
6. να διασφαλίζουν ότι οι εργαζόμενοι ενημερώνονται γραπτώς, όσο το δυνατόν συντομότερα, και, σε κάθε περίπτωση όχι αργότερα από δύο μήνες από την ημερομηνία έναρξης της απασχόλησής τους, για τους βασικούς όρους της σύμβασης ή της σχέσης εργασίας·
7. να διασφαλίζουν ότι οι εργαζόμενοι που απασχολούνται σε νυχτερινή εργασία επωφελούνται από μέτρα που λαμβάνουν υπόψη την ιδιαίτερη φύση της εργασίας.

Άρθρο 3 – Το δικαίωμα σε συνθήκες ασφάλειας και υγιεινής στην εργασία

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος σε συνθήκες ασφάλειας και υγιεινής στην εργασία, τα Μέρη αναλαμβάνουν, σε διαβούλευση με τις οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων:

1. να διαμορφώνουν, να εφαρμόζουν και να εξετάζουν περιοδικά μια συνεκτική εθνική πολιτική για τις συνθήκες ασφάλειας και υγιεινής στην εργασία και στο εργασιακό περιβάλλον. Πρωταρχικός στόχος αυτής της πολιτικής είναι η βελτίωση των συνθηκών ασφάλειας και υγιεινής στην εργασία και η πρόληψη ατυχημάτων και βλάβης στην υγεία που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της εργασίας ή συνδέονται με αυτήν ή συμβαίνουν κατά τη διάρκεια της, ιδίως μέσω της ελαχιστοποίησης των αιτίων των κινδύνων που ενυπάρχουν στο εργασιακό περιβάλλον·
2. να εκδίδουν κανονισμούς ασφάλειας και υγιεινής στην εργασία·
3. να προβλέπουν την επιβολή αυτών των κανονισμών με τη λήψη μέτρων ελέγχου·
4. να προάγουν τη σταδιακή ανάπτυξη των υπηρεσιών υγιεινής στην εργασία για όλους τους εργαζόμενους με λειτουργίες κυρίως προληπτικού και συμβουλευτικού χαρακτήρα.

Άρθρο 4 – Το δικαίωμα σε δίκαιη αμοιβή

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος σε δίκαιη αμοιβή, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να αναγνωρίζουν το δικαίωμα των εργαζομένων σε αμοιβή που θα εξασφαλίζει σε αυτούς και στις οικογένειές τους ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης·
2. να αναγνωρίζουν το δικαίωμα των εργαζομένων σε αυξημένη αμοιβή για υπερωριακή εργασία, υπό την επιφύλαξη εξαιρέσεων για ειδικές περιπτώσεις·
3. να αναγνωρίζουν το δικαίωμα των εργαζομένων, ανδρών και γυναικών, σε ίση αμοιβή για εργασία ίσης αξίας·
4. να αναγνωρίζουν το δικαίωμα όλων των εργαζομένων σε μία εύλογη περίοδο προειδοποίησης σχετικά με τη λύση της σχέσης εργασίας·
5. να επιτρέπουν κρατήσεις επί των μισθών μόνον υπό προϋποθέσεις και στο βαθμό που προβλέπεται από εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις ή καθορίζεται από συλλογικές συμβάσεις ή διαιτητικές αποφάσεις.

Η άσκηση αυτών των δικαιωμάτων επιτυγχάνεται από ελεύθερα συναπτόμενες συλλογικές συμβάσεις, από θεσπισμένους διά νόμου μηχανισμούς προσδιορισμού

των μισθών, ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο σύμφωνο με τις υφιστάμενες συνθήκες στην οικεία χώρα.

Άρθρο 5 – Το δικαίωμα στο συνδικαλισμό

Με σκοπό τη διασφάλιση ή την προώθηση της ελευθερίας των εργαζομένων και των εργοδοτών να συνιστούν τοπικές, εθνικές ή διεθνείς οργανώσεις για την προστασία των οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων τους και να συμμετέχουν σε αυτές, τα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση η εθνική νομοθεσία να μην θίγει ούτε να εφαρμόζεται με τέτοιο τρόπο ώστε να θίγει αυτήν την ελευθερία. Ο βαθμός στον οποίο οι εγγυήσεις που προβλέπονται σε αυτό το άρθρο εφαρμόζονται στην αστυνομία καθορίζεται από εθνικές νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις. Η αρχή που διέπει την εφαρμογή αυτών των εγγυήσεων στα μέλη των ενόπλων δυνάμεων και ο βαθμός στον οποίο εφαρμόζονται σε άτομα που ανήκουν σε αυτήν την κατηγορία καθορίζονται επίσης από εθνικές νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις.

Άρθρο 6 – Το δικαίωμα στις συλλογικές διαπραγματεύσεις

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στις συλλογικές διαπραγματεύσεις, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να προάγουν από κοινού διαβουλεύσεις μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών
2. να προάγουν, όπου είναι απαραίτητο και σκόπιμο, μηχανισμούς εκούσιων διαπραγματεύσεων μεταξύ των εργοδοτών ή των εργοδοτικών οργανώσεων και των οργανώσεων των εργαζομένων, με σκοπό τη ρύθμιση των όρων και των συνθηκών απασχόλησης μέσω συλλογικών συμβάσεων
3. να προάγουν την καθιέρωση και χρήση κατάλληλων μηχανισμών συμβιβασμού και εκούσιας διαιτησίας για τη ρύθμιση εργατικών διαφορών

και αναγνωρίζουν:

4. το δικαίωμα εργαζομένων και εργοδοτών στη συλλογική δράση σε περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην απεργία, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν από συλλογικές συμβάσεις που είχαν υπογραφεί στο παρελθόν.

Άρθρο 7 – Το δικαίωμα των παιδιών και των νέων ατόμων στην προστασία

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των παιδιών και των νέων στην προστασία, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να προβλέπουν ότι το κατώτατο όριο ηλικίας εισόδου στην απασχόληση είναι το 15^ο έτος, με την επιφύλαξη εξαιρέσεων για παιδιά που απασχολούνται σε προβλεπόμενες από το νόμο ελαφρές εργασίες που δεν βλάπτουν την υγεία, την ηθική ή την εκπαίδευσή τους·
2. να προβλέπουν ότι το κατώτατο όριο ηλικίας εισόδου στην απασχόληση είναι το 18^ο έτος για προβλεπόμενα από το νόμο επαγγέλματα που θεωρούνται επικίνδυνα ή ανθυγειενά·
3. να προβλέπουν ότι τα άτομα που δεν έχουν ολοκληρώσει ακόμα την υποχρεωτική εκπαίδευση δεν απασχολούνται σε εργασίες, οι οποίες θα τους στερούσαν τη δυνατότητα να επωφελούνται πλήρως από την εκπαίδευσή τους·
4. να προβλέπουν ότι οι ώρες εργασίας των ατόμων ηλικίας κάτω των 18 ετών είναι περιορισμένες σύμφωνα με τις ανάγκες της ανάπτυξής τους και, ιδιαίτερα, σύμφωνα με τις ανάγκες τους για επαγγελματική κατάρτιση·
5. να αναγνωρίζουν το δικαίωμα των νέων εργαζομένων και των μαθητευομένων σε δίκαιη αμοιβή ή άλλες κατάλληλες παροχές·
6. να προβλέπουν ότι ο χρόνος που αφιερώνουν οι νέοι στην επαγγελματική κατάρτιση, κατά τη διάρκεια του κανονικού ωραρίου εργασίας, με τη συναίνεση του εργοδότη, θεωρείται ότι αποτελεί μέρος της ημερήσιας εργασίας·
7. να προβλέπουν ότι τα απασχολούμενα άτομα ηλικίας κάτω των 18 ετών δικαιούνται ετήσια άδεια με αποδοχές διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων εβδομάδων·
8. να προβλέπουν ότι τα άτομα ηλικίας κάτω των 18 ετών δεν απασχολούνται σε νυχτερινή εργασία, με εξαίρεση ορισμένα επαγγέλματα που προβλέπονται από εθνικές νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις·
9. να προβλέπουν ότι τα άτομα ηλικίας κάτω των 18 ετών που απασχολούνται σε επαγγέλματα που προβλέπονται από εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις υπόκεινται σε τακτικό ιατρικό έλεγχο·
10. να διασφαλίζουν ειδική προστασία από σωματικούς και ηθικούς κινδύνους, στους οποίους εκτίθενται τα παιδιά και οι νέοι, και, ιδίως, από τους κινδύνους που προκαλούνται άμεσα ή έμμεσα από την εργασία τους.

Άρθρο 8 – Το δικαίωμα των εργαζομένων γυναικών στην προστασία της μητρότητας

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των εργαζομένων γυναικών στην προστασία της μητρότητας, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να εξασφαλίζουν στις εργαζόμενες γυναίκες, πριν και μετά τον τοκετό, άδεια συνολικής διάρκειας τουλάχιστον 14 εβδομάδων είτε με τη μορφή άδειας με αποδοχές είτε με τη μορφή επαρκών παροχών κοινωνικής ασφάλισης είτε με τη μορφή παροχών από δημόσιους πόρους·
2. να θεωρούν παράνομη από μέρους του εργοδότη την απόλυτη μίας γυναίκας κατά τη διάρκεια της περιόδου από τη στιγμή που τον ειδοποιεί για την εγκυμοσύνη της μέχρι το τέλος της άδειας μητρότητας ή την ειδοποίηση απόλυτής της σε τέτοια χρονική στιγμή που η προθεσμία της ειδοποίησης εκπνέει κατά τη διάρκεια της προαναφερθείσας περιόδου·
3. να προβλέπουν ότι οι γυναίκες που θηλάζουν τα παιδιά τους δικαιούνται επαρκή χρόνο εκτός εργασίας για αυτό το σκοπό·
4. να ρυθμίζουν τη νυχτερινή εργασία των εγκύων, των γυναικών που έχουν γεννήσει πρόσφατα και των γυναικών που θηλάζουν τα παιδιά τους·
5. να απαγορεύουν την απασχόληση των εγκύων, των γυναικών που έχουν πρόσφατα γεννήσει ή που θηλάζουν τα παιδιά τους σε υπόγειες μεταλλευτικές εργασίες και σε οποιαδήποτε άλλη εργασία, η οποία είναι ακατάλληλη λόγω της επικίνδυνης, ανθυγιεινής ή επίπονης φύσης της και να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων αυτών των γυναικών.

Άρθρο 9 – Το δικαίωμα στον επαγγελματικό προσανατολισμό

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στον επαγγελματικό προσανατολισμό, τα Μέρη αναλαμβάνουν να παρέχουν ή να προάγουν, εφόσον κρίνεται απαραίτητο, μία υπηρεσία η οποία θα βοηθά όλα τα άτομα, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπτηρίες, να επιλύουν προβλήματα που σχετίζονται με την επιλογή επαγγέλματος και την επαγγελματική πρόοδο, λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των ατόμων και τη σχέση τους με τις επαγγελματικές ευκαιρίες: η βοήθεια αυτή θα πρέπει να παρέχεται δωρεάν τόσο στους νέους, συμπεριλαμβανομένων των μαθητών, όσο και στους ενήλικους.

Άρθρο 10 – Το δικαίωμα στην επαγγελματική κατάρτιση

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην επαγγελματική κατάρτιση, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να παρέχουν ή να προάγουν, εφόσον κρίνεται απαραίτητο, την τεχνική και επαγγελματική κατάρτιση κάθε ατόμου, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπηρίες, σε διαβούλευση με τις οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων, και να παρέχουν υποστήριξη, αναφορικά με την πρόσβαση σε ανώτερη τεχνική και πανεπιστημιακή εκπαίδευση, με μοναδικό κριτήριο την ατομική ικανότητα·
2. να παρέχουν ή να προάγουν ένα σύστημα μαθητείας και άλλες συστηματικές ρυθμίσεις για την κατάρτιση νέων αγοριών και κοριτσιών στις διάφορες απασχολήσεις τους·
3. να παρέχουν ή να προάγουν, εφόσον αυτό κρίνεται απαραίτητο:
 - α. ικανοποιητικές και άμεσα διαθέσιμες διευκολύνσεις για την κατάρτιση ενήλικων εργαζομένων·
 - β. ειδικές διευκολύνσεις για την επανακατάρτιση ενήλικων εργαζομένων που κρίνεται απαραίτητη ως αποτέλεσμα τεχνολογικής ανάπτυξης ή νέων τάσεων στην απασχόληση·
4. να παρέχουν ή να προάγουν, εφόσον κρίνεται απαραίτητο, ειδικά μέτρα για την επανακατάρτιση και την επανένταξη των μακροχρόνια ανέργων·
5. να ενθαρρύνουν την πλήρη χρήση των διευκολύνσεων που παρέχονται από κατάλληλα μέτρα, όπως είναι:
 - α. η μείωση ή κατάργηση διδάκτρων και τελών·
 - β. η χορήγηση οικονομικής βοήθειας σε κατάλληλες περιπτώσεις·
 - γ. ο συνυπολογισμός στο κανονικό ωράριο εργασίας του χρόνου που δαπανάται για συμπληρωματική κατάρτιση που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι κατά τη διάρκεια της απασχόλησης, μετά από αίτημα του εργοδότη τους·
 - δ. η διασφάλιση, μέσω επαρκούς ελέγχου, σε διαβούλευση με τις οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων, της αποτελεσματικότητας του συστήματος μαθητείας και άλλων ρυθμίσεων κατάρτισης για νέους εργαζόμενους, και γενικά, της επαρκούς προστασίας των νέων εργαζομένων.

Άρθρο 11 – Το δικαίωμα στην προστασία της υγείας

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην προστασία της υγείας, τα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να λαμβάνουν, είτε

απευθείας είτε σε συνεργασία με δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς, κατάλληλα μέτρα, τα οποία, μεταξύ άλλων, αποσκοπούν:

1. στην εξάλειψη, στο βαθμό που είναι δυνατό, των αιτίων που προκαλούν κακή υγεία·
2. στην παροχή συμβουλευτικών και εκπαιδευτικών διευκολύνσεων για την προαγωγή της υγείας και την ενθάρρυνση της ατομικής ευθύνης σε θέματα σχετικά με την υγεία·
3. στην πρόληψη, στο βαθμό που είναι δυνατό, των επιδημικών, ενδημικών και άλλων ασθενειών, καθώς και των ατυχημάτων.

Άρθρο 12 – Το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην κοινωνική ασφάλιση, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να καθιερώνουν ή να διατηρούν σύστημα κοινωνικής ασφάλισης·
2. να διατηρούν το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης σε ικανοποιητικό επίπεδο τουλάχιστον ίδιο με εκείνο που είναι απαραίτητο για την επικύρωση του Ευρωπαϊκού Κώδικα Κοινωνικής Ασφάλισης·
3. να καταβάλλουν προσπάθειες σταδιακής ανέλιξης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης σε υψηλότερο επίπεδο·
4. να λαμβάνουν μέτρα, με τη σύναψη κατάλληλων διμερών και πολυμερών συμβάσεων ή με άλλα μέσα, και με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που διατυπώνονται σε αυτές τις συμβάσεις, έτσι ώστε να διασφαλίζεται:
 - α. η ίση μεταχείριση ανάμεσα στους υπηκόους τους και τους υπηκόους άλλων Μερών αναφορικά με τα δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης της διατήρησης των ωφελημάτων που προκύπτουν από τη νομοθεσία για την κοινωνική ασφάλιση, ανεξάρτητα από τις μετακινήσεις των προστατευομένων ατόμων στα εδάφη των Μερών·
 - β. η χορήγηση, η διατήρηση και η αποκατάσταση των δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλισης με μέσα, όπως ο συνυπολογισμός περιόδων ασφάλισης ή απασχόλησης, που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τη νομοθεσία καθενός από τα Μέρη.

Άρθρο 13 – Το δικαίωμα στην κοινωνική και ιατρική πρόνοια

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην κοινωνική και ιατρική πρόνοια, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να διασφαλίζουν ότι σε οποιοδήποτε άτομο που δεν διαθέτει επαρκείς πόρους και αδυνατεί να τους εξασφαλίσει είτε με τις δικές του προσπάθειες είτε από άλλες πηγές, ιδιαίτερα από παροχές που χορηγούνται από ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, θα χορηγείται επαρκής συνδρομή, και, σε περίπτωση ασθένειας, η περίθαλψη που απαιτείται από την κατάστασή του·
2. να διασφαλίζουν ότι τα άτομα που λαμβάνουν τέτοια συνδρομή δεν υφίστανται, εξαιτίας αυτής, περιορισμούς στην άσκηση των πολιτικών και κοινωνικών τους δικαιωμάτων·
3. να προβλέπουν ότι όλα τα άτομα θα μπορούν να λαμβάνουν από τις κατάλληλες δημόσιες ή ιδιωτικές υπηρεσίες οποιαδήποτε συμβουλή και προσωπική βοήθεια μπορεί να χρειαστεί για την πρόληψη, την εξάλειψη ή την αντιμετώπιση προσωπικών ή οικογενειακών αναγκών·
4. να εφαρμόζουν τις διατάξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 αυτού του άρθρου, στη βάση της ισύτητας ανάμεσα στους υπηκόους τους και τους υπηκόους των άλλων Μερών, που βρίσκονται νόμιμα στα εδάφη τους, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Κοινωνικής και Ιατρικής Αντιλήψεως που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 11 Δεκεμβρίου 1953.

Άρθρο 14 - Το δικαίωμα στην απόλαυση των υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην απόλαυση των υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να προάγουν ή να παρέχουν υπηρεσίες, οι οποίες, χρησιμοποιώντας μέσα κοινωνικής μέριμνας, θα συμβάλλουν στην ευημερία και στην ανάπτυξη και των ατόμων και των ομάδων στην κοινωνία, καθώς και στην προσαρμογή τους στο κοινωνικό περιβάλλον·
2. να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των ατόμων, καθώς και εθελοντικών ή άλλων οργανώσεων, στη σύσταση και διατήρηση τέτοιων υπηρεσιών.

Άρθρο 15 - Το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρίες στην ανεξαρτησία, την κοινωνική ένταξη και τη συμμετοχή στην κοινωνική ζωή

Με σκοπό τη διασφάλιση στα άτομα με αναπηρίες, ανεξαρτήτως της ηλικίας και της φύσης και της προέλευσης της αναπηρίας τους, της αποτελεσματικής άσκησης του

δικαιώματος στην ανεξαρτησία, την κοινωνική ένταξη και τη συμμετοχή στην κοινωνική ζωή, τα Μέρη αναλαμβάνουν, συγκεκριμένα:

1. να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίζεται στα άτομα με αναπηρίες καθοδήγηση, εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση στο πλαίσιο γενικών προγραμμάτων, όπου αυτό είναι δυνατό, ή, όπου αυτό δεν είναι δυνατό, μέσω εξειδικευμένων φορέων, δημόσιου ή ιδιωτικού χαρακτήρα·
2. να προάγουν την πρόσβαση αυτών των ατόμων στην απασχόληση, μέσω όλων των μέτρων που τείνουν να ενθαρρύνουν τους εργοδότες να προσλαμβάνουν και να απασχολούν άτομα με αναπηρίες στο σύνηθες εργασιακό περιβάλλον και να προσαρμόζουν τις συνθήκες εργασίας στις ανάγκες αυτών των ατόμων, ή, στην περίπτωση που αυτό δεν είναι δυνατό εξαιτίας της αναπηρίας, να κάνουν τις αναγκαίες ρυθμίσεις ή να δημιουργούν συνθήκες προστατευόμενης απασχόλησης σύμφωνα με το βαθμό αναπηρίας. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τέτοιου είδους μέτρα μπορεί να απαιτούν την προσφυγή σε εξειδικευμένες υπηρεσίες εύρεσης εργασίας και εργασιακής υποστήριξης·
3. να προάγουν την πλήρη κοινωνική ένταξη και συμμετοχή αυτών των ατόμων στην κοινωνική ζωή, ιδίως με μέτρα, συμπεριλαμβανομένων τεχνικών βιοηθητικών μέσων, των οποίων στόχος είναι η αντιμετώπιση των εμποδίων στην επικοινωνία και στην κινητικότητα και η διευκόλυνση της πρόσβασης στα μέσα συγκοινωνίας, στη στέγαση, στις πολιτιστικές και άλλες δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου.

Άρθρο 16 - Το δικαίωμα της οικογένειας στην κοινωνική, νομική και οικονομική προστασία

Με σκοπό τη διασφάλιση των συνθηκών που απαιτούνται για την πλήρη ανάπτυξη της οικογένειας, η οποία αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο της κοινωνίας, τα Μέρη αναλαμβάνουν να προάγουν την οικονομική, νομική και κοινωνική προστασία της οικογενειακής ζωής με μέσα, όπως κοινωνικές και οικογενειακές παροχές, φορολογικές ρυθμίσεις, παροχή οικογενειακής στέγης, παροχές για τους νεόνυμφους, καθώς και άλλα κατάλληλα μέσα.

Άρθρο 17 - Το δικαίωμα των παιδιών και των νέων στην κοινωνική, νομική και οικονομική προστασία

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των παιδιών και των νέων να μεγαλώνουν σε ένα περιβάλλον που ενθαρρύνει την πλήρη ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους και των σωματικών και πνευματικών τους ικανοτήτων, τα Μέρη αναλαμβάνουν, είτε άμεσα είτε σε συνεργασία με δημόσιους και ιδιωτικούς οργανισμούς, να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα και απαραίτητα μέτρα που έχουν ως στόχο:

1. a. να διασφαλίζουν ότι τα παιδιά και οι νέοι, λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των γονιών τους, λαμβάνουν την πρόνοια, τη συνδρομή, την εκπαίδευση και την κατάρτιση που χρειάζονται, ιδιαίτερα προβλέποντας την ίδρυση ή διατήρηση δομών και υπηρεσιών που κρίνονται ικανοποιητικές και επαρκείς για αυτό το σκοπό·
 β. να προστατεύουν τα παιδιά και τους νέους από πράξεις αμέλειας, βίας ή εκμετάλλευσης·
 γ. να παρέχουν προστασία και ειδική βοήθεια από το κράτος στα παιδιά και τους νέους που στερούνται προσωρινά ή οριστικά της υποστήριξης της οικογένειάς τους·
2. να παρέχουν στα παιδιά και στους νέους δωρεάν πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς και να ενθαρρύνουν την τακτική φοίτηση στο σχολείο.

Άρθρο 18 - Το δικαίωμα στην άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας στο έδαφος άλλων Μερών

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας στο έδαφος οποιουδήποτε άλλου Μέρους, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να εφαρμόζουν τις ισχύουσες ρυθμίσεις με φιλελεύθερο πνεύμα·
2. να απλοποιούν τις ισχύουσες διατυπώσεις και να μειώνουν ή να καταργούν τα δικαστικά τέλη και οποιοδήποτε άλλο τέλος που καταβάλλεται από τους αλλοδαπούς εργαζόμενους ή τους εργοδότες τους·
3. να φιλελευθεροποιούν, σε ατομικό ή συλλογικό επίπεδο, τις εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που διέπουν την απασχόληση αλλοδαπών εργαζομένων·

και αναγνωρίζουν:

4. το δικαίωμα των υπηκόων τους να φεύγουν από τη χώρα για να ασκήσουν μία επαγγελματική δραστηριότητα στα εδάφη των άλλων Μερών.

Άρθρο 19 - Το δικαίωμα των διακινούμενων εργαζομένων και των οικογενειών τους στην προστασία και τη συνδρομή

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των διακινούμενων εργαζομένων και των οικογενειών τους στην προστασία και στη συνδρομή στο έδαφος οποιουδήποτε άλλου Μέρους, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να διατηρούν ή να εξασφαλίζουν την ύπαρξη ικανοποιητικών και δωρεάν υπηρεσιών που θα παρέχουν συνδρομή στους εργαζόμενους, ιδίως ως προς την παροχή έγκυρης ενημέρωσης, και να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, στο βαθμό που το επιτρέπουν οι εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, εναντίον παραπλανητικής προπαγάνδας που σχετίζεται με τη μετανάστευση από και προς το έδαφός τους·
2. να υιοθετούν κατάλληλα μέτρα, στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας τους, για τη διευκόλυνση της αναχώρησης, του ταξιδιού και της υποδοχής αυτών των εργαζομένων και των οικογενειών τους, και να παρέχουν, στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας τους, κατάλληλες υπηρεσίες υγείας, ιατρικής μέριμνας, καθώς και ικανοποιητικές συνθήκες υγιεινής κατά τη διάρκεια του ταξιδιού·
3. να προάγουν τη συνεργασία, κατά περίπτωση, μεταξύ των κοινωνικών υπηρεσιών, δημόσιων και ιδιωτικών, των χωρών προέλευσης και υποδοχής·
4. να εξασφαλίζουν στους εργαζόμενους που διαμένουν νόμιμα στα εδάφη τους, στο βαθμό που αυτά τα ζητήματα ρυθμίζονται από εθνικές νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις ή υπάγονται στον έλεγχο των διοικητικών αρχών, μεταχείριση τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκή με αυτήν προς τους δικούς τους υπηκόους αναφορικά με τους ακόλουθους τομείς:
 - α. Αποδοχές και άλλες συνθήκες απασχόλησης και εργασίας·
 - β. Συμμετοχή σε συνδικαλιστικές οργανώσεις και απόλαυση των ωφελημάτων των συλλογικών διαπραγματεύσεων·
 - γ. Στέγαση
5. να εξασφαλίζουν στους εργαζόμενους που διαμένουν νόμιμα στα εδάφη τους μεταχείριση τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκή με αυτήν προς τους δικούς τους υπηκόους αναφορικά με τους φόρους, τα τέλη και τις εισφορές που καταβάλλονται σε σχέση με τους εργαζόμενους·

6. να διευκολύνουν, κατά το δυνατόν, την επανασύνδεση της οικογένειας ενός αλλοδαπού εργαζόμενου, στον οποίο έχει επιτραπεί να εγκατασταθεί στο έδαφός τους·
7. να εξασφαλίζουν στους εργαζόμενους που διαμένουν νόμιμα στα εδάφη τους μεταχείριση τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκή με αυτήν προς τους δικούς τους υπηκόους αναφορικά με νομικές διαδικασίες που σχετίζονται με τα θέματα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο·
8. να εξασφαλίζουν στους εργαζόμενους που διαμένουν νόμιμα στα εδάφη τους ότι δεν θα απελαύνονται παρά μόνο εάν θέτουν σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια ή θίγουν το δημόσιο συμφέρον τα χρηστά ήθη·
9. να επιτρέπουν, εντός των προβλεπόμενων από το νόμο ορίων, τη μεταφορά μέρους των αποδοχών και αποταμιεύσεων των διακινούμενων εργαζομένων που αυτοί επιθυμούν να μεταφέρουν·
10. να επεκτείνουν την προστασία και τη συνδρομή που προβλέπονται από αυτό το άρθρο και στους διακινούμενους αυτο-απασχολούμενους, στο βαθμό που τα συγκεκριμένα μέτρα μπορούν να εφαρμοστούν στην περίπτωσή τους·
11. να προάγουν και να διευκολύνουν τη διδασκαλία της εθνικής γλώσσας του κράτους υποδοχής, ή, στην περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες από μία, τη διδασκαλία μίας από αυτές τις γλώσσες, στους διακινούμενους εργαζόμενους και στα μέλη των οικογενειών τους·
12. να προάγουν και να διευκολύνουν, στο βαθμό που είναι εφικτό, τη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας του διακινούμενου εργαζόμενου στα παιδιά του.

Άρθρο 20 - Το δικαίωμα σε ίσες ευκαιρίες και ίση μεταχείριση σε θέματα απασχόλησης και επαγγέλματος χωρίς διάκριση λόγω φύλου

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος σε ίσες ευκαιρίες και ίση μεταχείριση σε θέματα απασχόλησης και επαγγέλματος, χωρίς διάκριση λόγω φύλου, τα Μέρη αναλαμβάνουν να αναγνωρίζουν αυτό το δικαίωμα και να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση ή προαγωγή της εφαρμογής του στους ακόλουθους τομείς:

- α. Πρόσβαση στην απασχόληση, προστασία κατά της απόλυτης και επαγγελματική επανένταξη·
- β. Επαγγελματικός προσανατολισμός, κατάρτιση, επανακατάρτιση και αποκατάσταση·

γ. Όροι απασχόλησης και συνθήκες εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των αποδοχών·
 δ. Εξέλιξη στην επαγγελματική σταδιοδρομία, συμπεριλαμβανομένης της προαγωγής.

Άρθρο 21 - Το δικαίωμα στην ενημέρωση και τη διαβούλευση

Με σκοπό την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος των εργαζομένων στην ενημέρωση και στη διαβούλευση στα πλαίσια της επιχείρησης, τα Μέρη αναλαμβάνουν να υιοθετούν ή να ενθαρρύνουν μέτρα που δίνουν τη δυνατότητα στους εργαζόμενους ή τους εκπροσώπους τους, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική:

- α. να ενημερώνονται τακτικά ή σε κατάλληλο χρόνο και με κατανοητό τρόπο για την οικονομική και χρηματοοικονομική κατάσταση της επιχείρησης, στην οποία απασχολούνται, με τη συμφωνία ότι η επιχείρηση μπορεί να αρνηθεί να παράσχει ή να παράσχει υπό τον όρο εμπιστευτικότητας, συγκεκριμένες πληροφορίες που θα μπορούσαν να αποβούν επιζήμιες για αυτήν· και
- β. να ζητείται η γνώμη τους σε εύλογο χρόνο για προτεινόμενες αποφάσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν ουσιωδώς τα συμφέροντα των εργαζομένων, ιδιαίτερα για εκείνες τις αποφάσεις που θα μπορούσαν να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην κατάσταση απασχόλησης στην επιχείρηση.

Άρθρο 22 – Το δικαίωμα συμμετοχής στον καθορισμό και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και του εργασιακού περιβάλλοντος

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος συμμετοχής των εργαζομένων στον καθορισμό και στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και του εργασιακού περιβάλλοντος στην επιχείρηση, τα Μέρη αναλαμβάνουν να υιοθετούν ή να ενθαρρύνουν τη λήψη μέτρων που δίνουν τη δυνατότητα στους εργαζόμενους ή τους εκπροσώπους τους, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική, να συμβάλλουν:

- α. στον καθορισμό και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, της οργάνωσης της εργασίας και του εργασιακού περιβάλλοντος·
- β. στην προστασία των συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας στην επιχείρηση·
- γ. στην οργάνωση κοινωνικών και κοινωνικο-πολιτιστικών υπηρεσιών και διευκολύνσεων στην επιχείρηση·
- δ. στην εποπτεία της τήρησης των ρυθμίσεων για αυτά τα θέματα.

Άρθρο 23 – Το δικαίωμα των ηλικιωμένων στην κοινωνική προστασία

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των ηλικιωμένων στην κοινωνική προστασία, τα Μέρη αναλαμβάνουν να υιοθετούν ή να ενθαρρύνουν, είτε άμεσα είτε σε συνεργασία με δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς, τη λήψη κατάλληλων μέτρων που αποσκοπούν ιδίως:

- στο να επιτρέπουν στους ηλικιωμένους να παραμένουν πλήρως ενταγμένοι στην κοινωνική ζωή για όσο το δυνατό μεγαλύτερη χρονική περίοδο, μέσω:
 - α. της διασφάλισης επαρκών πόρων που θα τους δίνουν τη δυνατότητα να διάγουν έναν αξιοπρεπή βίο και να διαδραματίζουν ενεργό ρόλο στη δημόσια, κοινωνική και πολιτιστική ζωή·
 - β. της παροχής πληροφόρησης για υπηρεσίες και διευκολύνσεις διαθέσιμες σε ηλικιωμένους και τις ευκαιρίες που τους παρέχονται για να τις χρησιμοποιήσουν·
- στο να δίνουν τη δυνατότητα στους ηλικιωμένους να επιλέγουν ελεύθερα τον τρόπο ζωής τους και να διάγουν ανεξάρτητο βίο στο οικείο περιβάλλον τους για όσο χρονικό διάστημα επιθυμούν και μπορούν, μέσω:
 - α. της παροχής στέγασης κατάλληλης για τις ανάγκες τους και για την κατάσταση της υγείας τους ή επαρκούς υποστήριξης για την προσαρμογή της κατοικίας τους·
 - β. της υγειονομικής περίθαλψης και της παροχής υπηρεσιών που είναι απαραίτητες για την κατάστασή τους·
- στο να εγγιγάνται στους ηλικιωμένους που ζουν σε ιδρύματα την παροχή κατάλληλης υποστήριξης, με σεβασμό στην ιδιωτική τους ζωή, και τη συμμετοχή τους στη λήψη αποφάσεων που αφορούν στις συνθήκες διαβίωσης στο ίδρυμα.

Άρθρο 24 – Το δικαίωμα προστασίας σε περιπτώσεις λύσης της σχέσης εργασίας

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος προστασίας των εργαζομένων σε περιπτώσεις λύσης της σχέσης εργασίας, τα Μέρη αναλαμβάνουν να αναγνωρίζουν:

- α. το δικαίωμα όλων των εργαζομένων να μη λύεται η εργασιακή τους σχέση χωρίς βάσιμο λόγο που να συνδέεται με την ικανότητα ή τη συμπεριφορά τους ή να βασίζεται στις λειτουργικές απαιτήσεις της επιχείρησης, της εγκατάστασης ή της υπηρεσίας·
- β. το δικαίωμα των εργαζομένων, των οποίων η εργασιακή σχέση λύεται χωρίς βάσιμο λόγο, σε επαρκή αποζημίωση ή άλλη κατάλληλη επανόρθωση.

Για αυτόν το σκοπό τα Μέρη αναλαμβάνουν να διασφαλίζουν ότι ο εργαζόμενος, που θεωρεί ότι η σχέση εργασίας του έχει λιθεί χωρίς βάσιμο λόγο, έχει το δικαίωμα προσφυγής σε αμερόληπτο όργανο.

Άρθρο 25 – Το δικαίωμα των εργαζομένων στην προστασία των απαιτήσεών τους σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη τους

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των εργαζομένων στην προστασία των απαιτήσεών τους σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη τους, τα Μέρη αναλαμβάνουν να προβλέπουν ότι οι απαιτήσεις των εργαζομένων που προκύπτουν βάσει συμβάσεων εργασίας ή εργασιακών σχέσεων διασφαλίζονται μέσω ενός οργανισμού εγγύησης ή με οποιαδήποτε άλλη αποτελεσματική μορφή προστασίας.

Άρθρο 26 – Το δικαίωμα στην αξιοπρέπεια στην εργασία

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των εργαζομένων στην προστασία της αξιοπρέπειας στην εργασία, τα Μέρη αναλαμβάνουν, σε διαβούλευση με τις οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων:

1. να προάγουν την ευαισθητοποίηση, την ενημέρωση και την πρόληψη της σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο εργασίας ή σε σχέση με την εργασία και να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των εργαζομένων από τέτοιου είδους συμπεριφορές·
2. να προάγουν την ευαισθητοποίηση, την ενημέρωση και την πρόληψη επαναλαμβανόμενων επικριτικών ή σαφώς αρνητικών και προσβλητικών ενεργειών κατά μεμονωμένων εργαζομένων στο χώρο εργασίας ή σε σχέση με την εργασία και να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των εργαζομένων από τέτοιου είδους συμπεριφορές.

Άρθρο 27 – Το δικαίωμα των εργαζομένων με οικογενειακές υποχρεώσεις στην ισότητα ευκαιριών και την ίση μεταχείριση

Με σκοπό τη διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος στην ισότητα ευκαιριών και την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών εργαζομένων με οικογενειακές υποχρεώσεις και μεταξύ αυτών των εργαζομένων και άλλων, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

1. να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα:

- α. για να παρέχουν στους εργαζόμενους με οικογενειακές υποχρεώσεις τη δυνατότητα πρόσβασης και παραμονής στην απασχόληση καθώς και επαναπρόσβασης στην απασχόληση μετά από απουσία που οφείλεται σε αυτές τις υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων μέτρων στον τομέα του επαγγελματικού προσανατολισμού και της επαγγελματικής κατάρτισης·
- β. να λαμβάνουν υπόψη τις ανάγκες τους από πλευράς συνθηκών απασχόλησης και κοινωνικής ασφάλισης·
- γ. να αναπτύσσουν ή να προάγουν υπηρεσίες, δημόσιες ή ιδιωτικές, ιδίως υπηρεσίες ημερήσιας φροντίδας για παιδιά και άλλες ρυθμίσεις για τον ίδιο σκοπό·
2. να παρέχουν σε έναν εκ των γονέων τη δυνατότητα να λαμβάνει, κατά τη διάρκεια της περιόδου μετά την άδεια μητρότητας, γονική άδεια για τη φροντίδα του παιδιού, της οποίας η διάρκεια και οι όροι θα καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία, τις συλλογικές συμβάσεις ή την πρακτική·
 3. να διασφαλίζουν ότι οι οικογενειακές υποχρεώσεις δεν αποτελούν, ως τέτοιες, βάσιμο λόγο για τη λύση της σχέσης εργασίας.

Άρθρο 28 – Το δικαίωμα των εκπροσώπων των εργαζομένων στην προστασία μέσα στην επιχείρηση και στις διευκολύνσεις που πρέπει να τους παρέχονται

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των εκπροσώπων των εργαζομένων στην εκπλήρωση των καθηκόντων τους, τα Μέρη αναλαμβάνουν να διασφαλίζουν ότι στην επιχείρηση οι εκπρόσωποι αυτοί:

- α. απολαμβάνουν αποτελεσματική προστασία ενάντια σε επιζήμιες σε βάρος τους ενέργειες, συμπεριλαμβανομένης της απόλυτης, λόγω της θέσης τους ή των δραστηριοτήτων τους ως εκπρόσωποι των εργαζομένων στην επιχείρηση·
- β. έχουν τις κατάλληλες διευκολύνσεις που τους παρέχουν τη δυνατότητα να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους άμεσα και αποτελεσματικά, λαμβάνοντας υπόψη το σύστημα εργασιακών σχέσεων της χώρας, καθώς και τις ανάγκες, το μέγεθος και τις δυνατότητες της εν λόγω επιχείρησης.

Άρθρο 29 – Το δικαίωμα στην ενημέρωση και τη διαβούλευση σε διαδικασίες ομαδικών απολύσεων

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των εργαζομένων στην ενημέρωση και στη διαβούλευση σε περιπτώσεις ομαδικών

απολύσεων, τα Μέρη αναλαμβάνουν να διασφαλίζουν ότι οι εργοδότες ενημερώνουν και διαβουλεύονται με τους εκπροσώπους των εργαζομένων, σε εύλογο χρόνο πριν από ομαδικές απολύσεις, για τους τρόπους και τα μέσα αποτροπής των ομαδικών απολύσεων ή περιορισμού της συχνότητας τους και ελαχιστοποίησης των συνεπειών τους, για παράδειγμα, με την προσφυγή σε συνοδευτικά κοινωνικά μέτρα που στοχεύουν ιδίως στην παροχή συνδρομής για την αλλαγή της επαγγελματικής ειδίκευσης ή την επανακατάρτιση των εν λόγω εργαζομένων.

Άρθρο 30 – Το δικαίωμα στην προστασία κατά της φτώχειας και των κοινωνικού αποκλεισμού

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην προστασία κατά της φτώχειας και των κοινωνικού αποκλεισμού, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

- a. να λαμβάνουν μέτρα μέσα στο πλαίσιο μιας συνολικής και συντονισμένης προσέγγισης για την προαγωγή της αποτελεσματικής πρόσβασης των ατόμων, καθώς και των οικογενειών τους, που ζουν ή κινδυνεύουν να βρεθούν κάτω από συνθήκες κοινωνικού αποκλεισμού ή φτώχειας, ιδίως στην απασχόληση, στη στέγαση, στην κατάρτιση, στην εκπαίδευση, στον πολιτισμό και στην κοινωνική και ιατρική πρόνοια.
- b. να αναθεωρούν αυτά τα μέτρα με σκοπό την προσαρμογή τους, εάν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Άρθρο 31 – Το δικαίωμα στη στέγαση

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των εργαζομένων στη στέγαση, τα Μέρη αναλαμβάνουν να λαμβάνουν μέτρα που αποσκοπούν:

1. να προάγεται η πρόσβαση σε ικανοποιητικού επιπέδου στέγαση·
2. να προλαμβάνεται και να μειώνεται ο αριθμός των αστέγων με σκοπό τη σταδιακή εξάλειψη του φαινομένου·
3. να γίνεται το κόστος της στέγασης προσιτό σε όσους δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους.

Άρθρο Α – Δεσμεύσεις

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του Άρθρου Β παρακάτω, καθένα από τα Μέρη αναλαμβάνει:
 - a. να θεωρεί το Μέρος I αυτού του Χάρτη ως διακήρυξη των στόχων που θα επιδιώξει με όλα τα κατάλληλα μέσα, όπως αυτά ορίζονται στην εισαγωγική παράγραφο αυτού του μέρους·
 - β. να θεωρεί ότι δεσμεύεται από τουλάχιστον έξι (6) από τα ακόλουθα εννέα (9) άρθρα του Μέρους II αυτού του Χάρτη: Άρθρα 1, 5, 6, 7, 12, 13, 16, 19 και 20·
 - γ. να θεωρεί ότι δεσμεύεται από έναν πρόσθετο αριθμό άρθρων ή αριθμημένων παραγράφων του Μέρους II του Χάρτη, τα οποία μπορεί να επιλέξει, με την προϋπόθεση ότι ο συνολικός αριθμός των άρθρων ή των αριθμημένων παραγράφων από τα οποία δεσμεύεται δεν είναι μικρότερος από δεκαέξι (16) άρθρα ή εξήντα τρεις (63) αριθμημένες παραγράφους.
2. Τα άρθρα ή οι παράγραφοι που θα επιλεγούν σύμφωνα με τις υπο-παραγράφους β και γ της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου θα γνωστοποιηθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης όταν κατατεθεί το κείμενο επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.
3. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί, σε μεταγενέστερη ημερομηνία, να δηλώσει, με γνωστοποίηση που θα απευθύνεται προς το Γενικό Γραμματέα, ότι θεωρεί ότι δεσμεύεται από οποιαδήποτε άρθρα ή αριθμημένες παραγράφους του Μέρους II του Χάρτη, τα οποία δεν έχει ήδη αποδεχθεί βάσει των όρων της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου. Αυτές οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται μεταγενέστερα θα θεωρούνται ότι αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της επικύρωσης, αποδοχής, ή έγκρισης και θα έχουν την ίδια ισχύ από την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της λήξης περιόδου ενός μήνα από την ημερομηνία της γνωστοποίησης.
4. Κάθε Μέρος θα τηρεί ένα σύστημα επιθεώρησης εργασίας ανάλογο με τις υφιστάμενες συνθήκες στην οικεία χώρα.

Άρθρο Β – Σχέση με τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη και το Πρόσθετο Πρωτόκολλο του 1988

1. Κανένα Συμβαλλόμενο Μέρος στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη ή Μέρος στο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της 5^{ης} Μαΐου 1988 δεν μπορεί να επικυρώσει, να αποδεχθεί ή να εγκρίνει αυτόν το Χάρτη χωρίς να θεωρήσει ότι δεσμεύεται από τουλάχιστον τις διατάξεις που αντιστοιχούν στις διατάξεις του Ευρωπαϊκού

Κοινωνικού Χάρτη και, ανάλογα με την περίπτωση, του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου από το οποίο δεσμεύεται.

2. Η αποδοχή των υποχρεώσεων που απορρέουν από οποιαδήποτε διάταξη αυτού του Χάρτη, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτών των υποχρεώσεων για το οικείο Μέρος, θα έχει ως αποτέλεσμα την αντίστοιχη διάταξη του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη και, ανάλογα με την περίπτωση, του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του 1988 που παύει να εφαρμόζεται στο οικείο Μέρος στην περίπτωση δέσμευσης αυτού του Μέρους από το πρώτο από αυτά τα κείμενα ή και από τα δύο κείμενα.

Μέρος IV

Άρθρο Γ – Έλεγχος της εφαρμογής των δεσμεύσεων που περιέχονται σε αυτόν το Χάρτη

Η εφαρμογή των νομικών δεσμεύσεων που περιέχονται σε αυτόν το Χάρτη θα υπόκειται στον ίδιο έλεγχο όπως και ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης.

Άρθρο Δ – Συλλογικές καταγγελίες

1. Οι διατάξεις του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη που προβλέπουν ένα σύστημα συλλογικών καταγγελιών θα εφαρμόζονται στις δεσμεύσεις που περιλαμβάνονται σε αυτόν το Χάρτη για τα Κράτη που έχουν επικυρώσει το εν λόγω Πρωτόκολλο.
2. Οποιοδήποτε Κράτος που δεν δεσμεύεται από το Πρόσθετο Πρωτόκολλο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, το οποίο προβλέπει ένα σύστημα συλλογικών καταγγελιών, μπορεί, κατά την κατάθεση της πράξης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης αυτού του Χάρτη ή οποιαδήποτε στιγμή μεταγενέστερα, να δηλώσει με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ότι αποδέχεται τον έλεγχο των υποχρεώσεών του, βάσει αυτού του Χάρτη, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το εν λόγω Πρωτόκολλο.

Μέρος V

Άρθρο Ε – Απαγόρευση των διακρίσεων

Η άσκηση των δικαιωμάτων που διατυπώνονται σε αυτόν το Χάρτη διασφαλίζεται χωρίς διάκριση για οποιοδήποτε λόγο, όπως τη φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα,

τη θρησκεία, τις πολιτικές ή άλλες πεποιθήσεις, την εθνική ή κοινωνική καταγωγή, την υγεία, τη σχέση με μία εθνική μειονότητα, τη γέννηση ή άλλη κατάσταση.

Άρθρο ΣΤ – Παρεκκλίσεις σε περίοδο πολέμου ή δημόσιας έκτακτης ανάγκης

1. Σε περίοδο πολέμου ή άλλης δημόσιας έκτακτης ανάγκης που απειλεί τη ζωή του εθνους οποιοδήποτε Μέρος μπορεί να λαμβάνει μέτρα που παρεκκλίνουν από τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτόν το Χάρτη, στο βαθμό που απαιτείται αυστηρά από τις περιστάσεις, με την προϋπόθεση ότι αυτά τα μέτρα δεν είναι ασύμβατα με τις άλλες υποχρεώσεις του σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.
2. Οποιοδήποτε Μέρος έχει κάνει χρήση του δικαιώματος παρέκκλισης πρέπει, μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, να ενημερώσει πλήρως το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τα μέτρα που έχουν ληφθεί και τους λόγους που τα επέβαλαν. Ομοίως, πρέπει να ενημερώσει το Γενικό Γραμματέα για τη λήξη της εφαρμογής αυτών των μέτρων και για την εκ νέου έναρξη της πλήρους εφαρμογής των διατάξεων του Χάρτη που έχει αποδεχτεί.

Άρθρο Ζ – Περιορισμοί

1. Τα δικαιώματα και οι αρχές που διατυπώνονται στο Μέρος Ι, όταν υλοποιούνται αποτελεσματικά, και η αποτελεσματική άσκησή τους, όπως αυτή προβλέπεται στο Μέρος ΙΙ, δεν υπόκεινται σε κανένα περιορισμό ή περιστολή που δεν εξειδικεύεται σε αυτά τα Μέρη, με εξαίρεση εκείνους που προβλέπονται από το νόμο και είναι απαραίτητοι σε μία δημοκρατική κοινωνία για την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των άλλων ή για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας υγείας ή των χρηστών ηθών.
2. Οι περιορισμοί που επιτρέπονται βάσει αυτού του Χάρτη στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις που διατυπώνονται σε αυτόν δεν εφαρμόζονται για οποιονδήποτε σκοπό διαφορετικό από εκείνον για τον οποίο θεσπίστηκαν.

Άρθρο Η – Σχέσεις μεταξύ του Χάρτη και του εσωτερικού δικαίου ή των διεθνών συμφωνιών

Οι διατάξεις αυτού του Χάρτη δεν θίγουν τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου ή οποιασδήποτε διμερούς ή πολυμερούς συνθήκης, σύμβασης ή συμφωνίας που ήδη ισχύει ή πρόκειται να ισχύσει, σύμφωνα με την οποία θα παρείχετο ευνοϊκότερη μεταχείριση στα προστατευόμενα άτομα.

Άρθρο Θ – Εφαρμογή των προβλεπόμενων δεσμεύσεων

1. Με την επιφύλαξη των μεθόδων εφαρμογής που προβλέπονται σε αυτά τα άρθρα, οι σχετικές διατάξεις των Άρθρων 1 έως 31 του Μέρους II αυτού του Χάρτη εφαρμόζονται μέσω:
 - α. νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων·
 - β. συμφωνιών μεταξύ εργοδοτών ή οργανώσεων των εργοδοτών και οργανώσεων εργαζομένων·
 - γ. ενός συνδυασμού αυτών των δύο μεθόδων·
 - δ. άλλων κατάλληλων μέσων.
2. Η συμμόρφωση με τις δεσμεύσεις που απορρέουν από τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3, 4, 5 και 7 του Άρθρου 2, των παραγράφων 4, 6 και 7 του Άρθρου 7, των παραγράφων 1, 2, 3 και 5 του άρθρου 10 και των Άρθρων 21 και 22 του Μέρους II αυτού του Χάρτη θεωρείται αποτελεσματική, εάν οι διατάξεις εφαρμόζονται, σύμφωνα με την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου, στη μεγάλη πλειοψηφία των ενδιαφερόμενων εργαζομένων.

Άρθρο Ι – Τροποποιήσεις

1. Οποιαδήποτε τροποποίηση στα Μέρη I και II αυτού του Χάρτη, με σκοπό την επέκταση των δικαιωμάτων που διασφαλίζονται σε αυτόν το Χάρτη, καθώς και οποιαδήποτε τροποποίηση στα Μέρη III έως VI, που προτείνονται από ένα Μέρος ή από την Κυβερνητική Επιτροπή, κοινοποιούνται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης και προωθούνται από το Γενικό Γραμματέα στα Συμβαλλόμενα σε αυτόν το Χάρτη Μέρη.
2. Οποιαδήποτε τροποποίηση που προτείνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, εξετάζεται από την Κυβερνητική Επιτροπή, η οποία υποβάλλει το κείμενο που υιοθετείται στην Επιτροπή Υπουργών για έγκριση μετά από διαβουλεύσεις με την Κοινοβουλευτική Σύνοδο. Μετά την έγκρισή του από την Επιτροπή Υπουργών το κείμενο προωθείται στα Μέρη για αποδοχή.
3. Οποιαδήποτε τροποποίηση στο Μέρος I και στο Μέρος II αυτού του Χάρτη αρχίζει να ισχύει, αναφορικά με εκείνα τα Μέρη που την έχουν αποδεχτεί, την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της λήξης περιόδου ενός μήνα από την ημερομηνία κατά την οποία τρία Μέρη έχουν ενημερώσει το Γενικό Γραμματέα ότι την έχουν αποδεχτεί.

Αναφορικά με οποιοδήποτε Μέρος, το οποίο μεταγενέστερα την αποδέχεται, η τροποποίηση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της λήξης περιόδου ενός μήνα από την ημερομηνία κατά την οποία εκείνο το Μέρος έχει ενημερώσει το Γενικό Γραμματέα ότι την έχει αποδεχτεί.

4. Οποιαδήποτε τροποποίηση στα Μέρη III έως VI αυτού του Χάρτη αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της λήξης περιόδου ενός μήνα από την ημερομηνία κατά την οποία όλα τα Μέρη έχουν ενημερώσει το Γενικό Γραμματέα ότι την έχουν αποδεχτεί.

Μέρος VI

Άρθρο Κ – Υπογραφή, επικύρωση και έναρξη ισχύος

1. Αυτός ο Χάρτης είναι ανοιχτός για υπογραφή από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή και έγκριση. Οι πράξεις επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Αυτός ο Χάρτης αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της λήξης περιόδου ενός μήνα από την ημερομηνία κατά την οποία τρία Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης έχουν εκφράσει την συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από αυτόν το Χάρτη σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.
3. Αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος μέλος, το οποίο μεταγενέστερα εκφράζει τη συγκατάθεση του να δεσμεύεται από αυτόν το Χάρτη, ο Χάρτης αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της λήξης περιόδου ενός μήνα από την ημερομηνία κατάθεσης της πράξης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

Άρθρο Λ – Εδαφική εφαρμογή

1. Αυτός ο Χάρτης εφαρμόζεται στο μητροπολιτικό έδαφος κάθε Μέρους. Κάθε υπογράφον Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο υπογραφής ή κατάθεσης των πράξεων επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης αυτού του Χάρτη, να καθορίζει, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, το έδαφος το οποίο θεωρείται για αυτόν το σκοπό μητροπολιτικό έδαφος.
2. Οποιοδήποτε υπογράφον Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο υπογραφής ή κατάθεσης των πράξεων επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης αυτού του Χάρτη, ή οποιαδήποτε στιγμή μεταγενέστερα, να δηλώνει, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ότι η εφαρμογή του Χάρτη, στο

σύνολό του ή εν μέρει, επεκτείνεται σε μη μητροπολιτικό έδαφος ή εδάφη που ορίζονται στην εν λόγω δήλωση για τις διεθνείς σχέσεις των οποίων το υπογράφον Μέρος είναι υπεύθυνο ή για τα οποία αναλαμβάνει διεθνή ευθύνη. Το υπογράφον Μέρος εξειδικεύει στη δήλωση τα άρθρα ή τις παραγράφους του Μέρους II του Χάρτη, τα οποία αποδέχεται ως δεσμευτικά αναφορικά με τα εδάφη που καθορίζονται στη δήλωση.

3. Η εφαρμογή του Χάρτη επεκτείνεται στο έδαφος ή τα εδάφη που αναφέρονται στην παραπάνω δήλωση από την πρώτη ημέρα του μήνα μετά τη λήξη μιας περιόδου ενός μήνα από την ημερομηνία λήψης της ειδοποίησης αυτής της δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.
4. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί να δηλώσει σε μεταγενέστερη ημερομηνία, με ειδοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ότι, αναφορικά με ένα ή περισσότερα εδάφη στα οποία έχει εφαρμοστεί ο Χάρτης, σύμφωνα με την παράγραφο 2 αυτού του άρθρου, αποδέχεται, ως δεσμευτικά οποιαδήποτε άρθρα ή οποιεσδήποτε αριθμημένες παραγράφους, τις οποίες δεν έχει ήδη αποδεχτεί, σε σχέση με αυτό το έδαφος ή τα εδάφη. Τέτοιες δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται μεταγενέστερα θεωρούνται ότι αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της αρχικής δήλωσης αναφορικά με το εν λόγω έδαφος και έχουν την ίδια ισχύ από την πρώτη ημέρα του μήνα μετά τη λήξη μιας περιόδου ενός μήνα από την ημερομηνία λήψης αυτής της δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο M – Καταγγελία

1. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί να καταγγείλει αυτόν το Χάρτη μόνο στο τέλος μιας περιόδου πέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Χάρτη για αυτό το Μέρος ή στο τέλος οποιαδήποτε μεταγενέστερης περιόδου δύο ετών, και σε κάθε περίπτωση μετά από ειδοποίηση προ έξι μηνών στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος θα ενημερώσει ανάλογα τα άλλα Μέρη.
2. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί, σύμφωνα με τις διατάξεις που διατυπώνονται στην προηγούμενη παράγραφο, να καταγγείλει οποιοδήποτε άρθρο ή οποιαδήποτε παράγραφο του Μέρους II του Χάρτη που έχει αποδεχτεί, με την προϋπόθεση ότι ο αριθμός των άρθρων ή των παραγράφων, από τις οποίες δεσμεύεται αυτό το Μέρος, δεν είναι ποτέ λιγότερες από δεκαέξι, όσον αφορά στην πρώτη περίπτωση, και εξήντα τρεις, όσον αφορά στη δεύτερη, και ότι σε αυτόν τον

αριθμό των άρθρων ή των παραγράφων συνεχίζουν να περιλαμβάνονται τα άρθρα που έχει επιλέξει το Μέρος μεταξύ εκείνων, στα οποία γίνεται ειδική αναφορά στο Άρθρο Α, παράγραφος 1, υποπαράγραφος β.

3. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί να καταγγείλει τον παρόντα Χάρτη ή οποιοδήποτε από τα άρθρα ή τις παραγράφους του Μέρους II του Χάρτη, βάσει των όρων που εξειδικεύονται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου αναφορικά με οποιοδήποτε έδαφος στο οποίο εφαρμόζεται ο εν λόγω Χάρτης, μέσω μιας δήλωσης που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του Άρθρου Λ.

Άρθρο Ν – Παράρτημα

Το παράρτημα αυτού του Χάρτη αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του.

Άρθρο Ο – Κοινοποιήσεις

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης κοινοποιεί στα Κράτη μέλη του Συμβουλίου και στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας:

- α. οποιαδήποτε υπογραφή·
- β. την κατάθεση οποιασδήποτε πράξης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης·
- γ. οποιαδήποτε ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτού του Χάρτη σύμφωνα με το Άρθρο Κ·
- δ. οποιαδήποτε δήλωση που γίνεται κατ' εφαρμογή των Άρθρων Α, παράγραφοι 2 και 3, Δ, παράγραφοι 1 και 2, ΣΤ, παράγραφος 2, Λ, παράγραφοι 1, 2, 3 και 4·
- ε. οποιαδήποτε τροποποίηση σύμφωνα με το Άρθρο Ι·
- στ. οποιαδήποτε καταγγελία σύμφωνα με το Άρθρο Μ·
- ζ. οποιαδήποτε άλλη πράξη, κοινοποίηση ή ανακοίνωση που έχει σχέση με αυτόν το Χάρτη.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες, κατάλληλα εξουσιοδοτημένοι για αυτόν το σκοπό, υπέγραψαν αυτόν τον αναθεωρημένο Χάρτη.

Συντάχθηκε στο Στρασβούργο, την 3^η Μαΐου του 1996, στην αγγλική και γαλλική γλώσσα, αμφότερα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, σε ένα και μόνο αντίτυπο που θα κατατεθεί στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάσει επικυρωμένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης και στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας.

Παράρτημα του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη

Πεδίο εφαρμογής του αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη σε σχέση με τα προστατευόμενα άτομα

1. Με την επιφύλαξη του Άρθρου 12, παράγραφος 4 και του Άρθρου 13, παράγραφος 4, στα άτομα που καλύπτονται από τα Άρθρα 1 έως 17 και 20 έως 31 περιλαμβάνονται αλλοδαποί μόνο στην περίπτωση που είναι υπήκοοι άλλων Μερών και διαμένουν νόμιμα ή εργάζονται τακτικά στο έδαφος του ενδιαφερόμενου Μέρους, με την επιφύλαξη ότι αυτά τα άρθρα θα ερμηνεύονται λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις των Άρθρων 18 και 19.

Αυτή η ερμηνεία δεν θίγει την επέκταση παρόμοιων διευκολύνσεων σε άλλα άτομα από οποιοδήποτε άλλο Μέρος.

2. Κάθε Μέρος θα παρέχει στους πρόσφυγες, όπως αυτοί ορίζονται στη Σύμβαση που αφορά στο Καθεστώς των Προσφύγων και υπογράφηκε στη Γενεύη την 28^η Ιουλίου του 1951, και στο Πρωτόκολλο της 31^{ης} Ιανουαρίου του 1967, και οι οποίοι διαμένουν νόμιμα στο έδαφος του, όσο το δυνατόν πιο ευνοϊκή μεταχείριση και, σε κάθε περίπτωση, τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκή με αυτήν που προβλέπεται από τις υποχρεώσεις που έχει αποδεχτεί το Μέρος βάσει της εν λόγω σύμβασης και σύμφωνα με οποιοδήποτε άλλη ισχύουσα διεθνή πράξη που εφαρμόζεται σε αυτούς τους πρόσφυγες.
3. Κάθε Μέρος θα παρέχει στους απάτριδες, όπως αυτοί ορίζονται στη Σύμβαση της Νέας Υόρκης της 28^{ης} Σεπτεμβρίου 1954 σχετικά με το Καθεστώς των Απάτριδων, οι οποίοι διαμένουν νόμιμα στο έδαφος του, όσο το δυνατόν πιο ευνοϊκή μεταχείριση και, σε κάθε περίπτωση, τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκή με αυτήν που προβλέπεται από τις υποχρεώσεις που έχει αποδεχτεί το Μέρος βάσει της εν λόγω πράξης και σύμφωνα με οποιοδήποτε άλλη ισχύουσα διεθνή πράξη που εφαρμόζεται σε αυτούς τους απάτριδες.

Μέρος I, παράγραφος 18, και Μέρος II, Άρθρο 18, παράγραφος 1

Είναι ευνόητο ότι οι διατάξεις αυτές δεν αναφέρονται στο ζήτημα της εισόδου στα εδάφη των Μερών και δεν θίγουν τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης περί Εγκατάστασης, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1955.

Μέρος II

Άρθρο 1, παράγραφος 2

Αυτή η διάταξη δεν ερμηνεύεται ως απαγορεύουσα ή επιτρέπουσα οποιαδήποτε ρήτρα ή πρακτική συνδικαλιστικής συμμετοχής.

Άρθρο 2, παράγραφος 6

Τα Μέρη μπορούν να προβλέπουν ότι αυτή η διάταξη δεν εφαρμόζεται:

α. σε εργαζόμενους με σύμβαση ή σχέση εργασίας, η συνολική διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τον ένα μήνα και/ή με εβδομαδιαία εργασία, η οποία δεν υπερβαίνει τις οκτώ ώρες·

β. στην περίπτωση που η σύμβαση ή η σχέση εργασίας έχει περιστασιακό και/ή εξειδικευμένο χαρακτήρα, με την προϋπόθεση, σε αυτές τις περιπτώσεις, ότι η μη εφαρμογή της δικαιολογείται από αντικειμενικές εκτιμήσεις.

Άρθρο 3, παράγραφος 4

Είναι ευνόητο ότι, για τους σκοπούς αυτής της διάταξης, οι λειτουργίες, η οργάνωση και οι συνθήκες λειτουργίας αυτών των υπηρεσιών καθορίζονται από εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, συλλογικές συμβάσεις ή άλλα μέσα σύμφωνα με τις υφιστάμενες συνθήκες στην οικεία χώρα.

Άρθρο 4, παράγραφος 4

Η διάταξη αυτή ερμηνεύεται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην απαγορεύει την άμεση απόλυτη εξαιτίας οποιουδήποτε σοβαρού παραπτώματος.

Άρθρο 4, παράγραφος 5

Είναι ευνόητο ότι ένα Μέρος εκπληρώνει τη δέσμευση που απαιτείται σε αυτήν την παράγραφο, εάν οι κρατήσεις επί του μισθού απαγορεύονται για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων είτε βάσει νόμου είτε βάσει συλλογικών συμβάσεων ή διαιτητικών αποφάσεων, με εξαίρεση τα άτομα εκείνα που δεν καλύπτονται από τις σχετικές ρυθμίσεις.

Άρθρο 6, παράγραφος 4

Είναι ευνόητο ότι κάθε Μέρος μπορεί, στο βαθμό που το αφορά, να ρυθμίζει με νόμο την άσκηση του δικαιώματος στην απεργία, υπό την προϋπόθεση ότι, εάν το Μέρος

επέβαλλε οποιονδήποτε περαιτέρω περιορισμό σε αυτό το δικαίωμα, ο περιορισμός αυτός θα μπορούσε να αιτιολογηθεί βάσει των όρων του Άρθρου Z.

Άρθρο 7, παράγραφος 2

Αυτή η διάταξη δεν εμποδίζει τα Μέρη από το να προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι οι νέοι που δεν έχουν συμπληρώσει το προβλεπόμενο κατώτατο όριο ηλικίας μπορούν να εργάζονται, στο βαθμό που είναι απόλυτα αναγκαίο για την επαγγελματική τους κατάρτιση, στις περιπτώσεις που η εργασία αυτή πραγματοποιείται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από την αρμόδια αρχή και λαμβάνονται μέτρα για την προστασία της υγείας και ασφάλειας αυτών των ατόμων.

Άρθρο 7, παράγραφος 8

Είναι ευνόητο ότι ένα Μέρος μπορεί να αναλάβει τη δέσμευση που απαιτείται σε αυτήν την παράγραφο, εάν συμμορφώνεται με το πνεύμα της δέσμευσης, ορίζοντας στη νομοθεσία ότι η μεγάλη πλειοψηφία των ατόμων ηλικίας κάτω των 18 ετών δεν απασχολείται σε νυχτερινή εργασία.

Άρθρο 8, παράγραφος 2

Αυτή η διάταξη δεν ερμηνεύεται ως επιβάλλονσα μία απόλυτη απαγόρευση. Θα μπορούσαν να προβλέπονται εξαιρέσεις, παραδείγματος χάριν, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α. εάν μία εργαζόμενη γυναίκα έχει κριθεί ένοχη για παράπτωμα που δικαιολογεί τη λύση της σχέσης εργασίας
- β. εάν η εν λόγω επιχείρηση παύσει να λειτουργεί
- γ. εάν έχει εκπνεύσει η περίοδος που αναφέρεται στη σύμβαση εργασίας.

Άρθρο 12, παράγραφος 4

Οι όροι «και με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που διατυπώνονται σε αυτές τις συμβάσεις» στην εισαγωγή αυτής της παραγράφου χρησιμοποιούνται για να δηλώσουν, μεταξύ άλλων, ότι αναφορικά με τις παροχές που χορηγούνται ανεξάρτητα από οποιαδήποτε ασφαλιστική εισφορά, ένα Μέρος μπορεί να απαιτεί τη συμπλήρωση μιας καθορισμένης περιόδου διαμονής πριν από τη χορήγηση τέτοιων παροχών σε υπηκόους άλλων Μερών.

Άρθρο 13, παράγραφος 4

Κυβερνήσεις που δεν είναι Μέρη της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Κοινωνικής και Ιατρικής Αντιλήψεως μπορούν να επικυρώσουν το Χάρτη, αναφορικά με αυτήν την παράγραφο, με την προϋπόθεση ότι παρέχουν στους υπηκόους άλλων Μερών μεταχειρίστη σύμφωνη με τις διατάξεις της εν λόγω σύμβασης. _

Άρθρο 16

Είναι ευνόητο ότι η προστασία που παρέχεται βάσει αυτής της διάταξης καλύπτει τις μονογονεϊκές οικογένειες.

Άρθρο 17

Είναι ευνόητο ότι η διάταξη αυτή καλύπτει όλα τα άτομα ηλικίας κάτω των 18 ετών, εκτός εάν, βάσει του νόμου που ισχύει για τα παιδιά, η ενηλικίωση αποκτάται νωρίτερα, με την επιφύλαξη των άλλων συγκεκριμένων διατάξεων που προβλέπονται από το Χάρτη, ιδιαίτερα του Άρθρου 7.

Αυτό δεν συνεπάγεται την υποχρέωση παροχής υποχρεωτικής εκπαίδευσης μέχρι την προαναφερθείσα ηλικία.

Άρθρο 19, παράγραφος 6

Για τους σκοπούς εφαρμογής αυτής της διάταξης, ο όρος «οικογένεια ενός διακινούμενου εργαζόμενου» νοείται ότι σημαίνει τουλάχιστον τη σύζυγο του εργαζόμενου και τα ανύπανδρα παιδιά, εφόσον αυτά θεωρούνται ανήλικα από το Κράτος υποδοχής και είναι εξαρτώμενα από τον διακινούμενο εργαζόμενο.

Άρθρο 20

1. Είναι ευνόητο ότι θέματα κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και άλλες διατάξεις που αφορούν στο επίδομα ανεργίας, στη σύνταξη λόγω γήρατος και στη σύνταξη λόγω θανάτου, μπορούν να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής αυτού του άρθρου.
2. Οι διατάξεις που αφορούν στην προστασία των γυναικών, ειδικότερα αναφορικά με την εγκυμοσύνη, τον τοκετό και την λοχεία, δεν θεωρούνται ότι αποτελούν διάκριση στο πλαίσιο αυτού του άρθρου.

3. Αυτό το άρθρο δεν εμποδίζει την υιοθέτηση συγκεκριμένων μέτρων που στοχεύουν στην απάλειψη των *de facto* ανισοτήτων.
4. Οι επαγγελματικές δραστηριότητες, οι οποίες από τη φύση τους ή λόγω του πλαισίου εντός του οποίου πραγματοποιούνται, μπορούν να ανατεθούν μόνο σε άτομα συγκεκριμένου φύλου, μπορούν να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής αυτού του άρθρου ή από ορισμένες διατάξεις του. Αυτή η διάταξη δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως απαιτούσα από τα Μέρη να ενσωματώνουν στις νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις τους έναν κατάλογο επαγγελμάτων, τα οποία, από τη φύση τους ή λόγω του πλαισίου μέσα στο οποίο πραγματοποιούνται, μπορούν να ανατεθούν σε άτομα ενός συγκεκριμένου φύλου.

Άρθρα 21 και 22

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής αυτών των άρθρων, ο όρος «εκπρόσωποι των εργαζομένων» σημαίνει τα άτομα που αναγνωρίζονται ως εκπρόσωποι των εργαζομένων σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική.
2. Οι όροι «εθνική νομοθεσία και πρακτική» περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση, πέρα από τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, συλλογικές συμβάσεις, άλλες συμφωνίες μεταξύ εργοδοτών και εκπροσώπων των εργαζομένων, έθιμα, καθώς και τη σχετική νομολογία.
3. Για το σκοπό της εφαρμογής αυτών των άρθρων, ο όρος «επιχείρηση» ερμηνεύεται ως σύνολο υλικών και άνλων στοιχείων, με ή χωρίς νομική υπόσταση, που δημιουργήθηκε για την παραγωγή αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών με σκοπό το οικονομικό κέρδος και με εξουσία να καθορίζει τη δική της πολιτική αγοράς.
4. Είναι ευνόητο ότι οι θρησκευτικές κοινότητες και τα ιδρύματά τους μπορεί να εξαιρούνται από την εφαρμογή αυτών των άρθρων, ακόμη και αν αυτά τα ιδρύματα είναι «επιχειρήσεις» με την έννοια της παραγράφου 3. Τα ιδρύματα που επιδιώκουν δραστηριότητες εμπνευσμένες από συγκεκριμένα ιδεώδη ή καθοδηγούνται από συγκεκριμένες ηθικές έννοιες, ιδεώδη και έννοιες που προστατεύονται από την εθνική νομοθεσία, μπορεί να εξαιρούνται από την εφαρμογή αυτών των άρθρων στο βαθμό που αυτό είναι απαραίτητο για την προστασία του προσανατολισμού της επιχείρησης.
5. Είναι ευνόητο ότι, στην περίπτωση που σε ένα κράτος τα δικαιώματα που προβλέπονται από αυτά τα άρθρα ασκούνται στις διάφορες εγκαταστάσεις της

επιχείρησης, το ενδιαφερόμενο Μέρος θεωρείται ότι εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτές τις διατάξεις.

6. Τα Μέρη μπορεί να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής αυτών των άρθρων εκείνες τις επιχειρήσεις που απασχολούν λιγότερους εργαζόμενους από ένα συγκεκριμένο αριθμό, ο οποίος θα καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία ή πρακτική.

Άρθρο 22

1. Αυτή η διάταξη δεν επηρεάζει ούτε τις εξουσίες και υποχρεώσεις των κρατών αναφορικά με την υιοθέτηση κανονισμών υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας ούτε την εξουσία και τις ευθύνες των φορέων που είναι επιφορτισμένοι με τον έλεγχο της εφαρμογής τους.
2. Οι όροι «κοινωνικές και κοινωνικό-πολιτιστικές υπηρεσίες και διευκολύνσεις» αναφέρονται στις κοινωνικές και/ή πολιτιστικές διευκολύνσεις σε εργαζόμενους που παρέχονται από ορισμένες επιχειρήσεις, όπως, παραδείγματος χάριν, παροχές κοινωνικής πρόνοιας, χώροι άθλησης, χώροι για θηλασμό, βιβλιοθήκες, παιδικές κατασκηνώσεις, κλπ.

Άρθρο 23, παράγραφος 1

Για το σκοπό της εφαρμογής αυτής της παραγράφου, ο όρος «για όσο το δυνατό μεγαλύτερη χρονική περίοδο» αναφέρεται στις σωματικές, ψυχολογικές και πνευματικές ικανότητες των ηλικιωμένων.

Άρθρο 24

1. Εξυπακούεται ότι για τους σκοπούς αυτού του άρθρου οι όροι «λύση της σχέσης εργασίας» και «έχει λυθεί» σημαίνουν τη λύση της σχέσης εργασίας με πρωτοβουλία του εργοδότη.
2. Εξυπακούεται ότι αυτό το άρθρο καλύπτει όλους τους εργαζόμενους, αλλά και ότι ένα Μέρος μπορεί να εξαιρέσει εν μέρει ή συνολικά από το πεδίο εφαρμογής του τις ακόλουθες κατηγορίες εργαζομένων:
 - α. εργαζόμενους που απασχολούνται με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου ή ορισμένου έργου·
 - β. εργαζόμενους που βρίσκονται σε δοκιμαστική ή εισαγωγική περίοδο απασχόλησης, με την προϋπόθεση ότι αυτή η περίοδος καθορίζεται εκ των προτέρων και είναι εύλογης διάρκειας·

- γ. εργαζόμενοις που απασχολούνται περιστασιακά για μικρή χρονική περίοδο.
3. Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου οι ακόλουθοι λόγοι, ειδικότερα, δεν αποτελούν βάσιμους λόγους για τη λύση της σχέσης εργασίας:
- α. η συμμετοχή σε συνδικαλιστική οργάνωση ή σε συνδικαλιστικές δραστηριότητες εκτός ωραρίου εργασίας ή, με τη συναίνεση του εργοδότη, εντός ωραρίου εργασίας·
 - β. η αναζήτηση αξιώματος με την ιδιότητα του προσώπου που ενεργεί ή έχει ενεργήσει ως εκπρόσωπος των εργαζομένων·
 - γ. η υποβολή καταγγελίας ή η συμμετοχή σε νομικές διαδικασίες κατά ενός εργοδότη που αφορούν σε ενδεχόμενη παράβαση νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων ή προσφυγή στις αρμόδιες διοικητικές αρχές·
 - δ. η φυλή, το χρώμα, το φύλο, η οικογενειακή κατάσταση, οι οικογενειακές υποχρεώσεις, η εγκυμοσύνη, το θρήσκευμα, οι πολιτικές πεποιθήσεις, η εθνική προέλευση ή η κοινωνική καταγωγή·
 - ε. η άδεια μητρότητας ή η γονική άδεια·
 - στ. η προσωρινή απουσία από την εργασία λόγω ασθένειας ή τραυματισμού.
4. Εξυπακούεται ότι η αποζημίωση ή άλλη κατάλληλη επανόρθωση στην περίπτωση λύσης της σχέσης εργασίας χωρίς βάσιμους λόγους καθορίζεται από τις εθνικές νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις, από συλλογικές συμβάσεις ή άλλα μέσα σύμφωνα με τις υφιστάμενες συνθήκες στην οικεία χώρα.

Άρθρο 25

1. Είναι ευνόητο ότι η αρμόδια εθνική αρχή μπορεί, με τη μορφή εξαίρεσης και μετά από διαβούλευση με τις οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων, να εξαιρεί συγκεκριμένες κατηγορίες εργαζομένων από την προστασία που προβλέπεται από αυτήν τη διάταξη λόγω της ειδικής φύσης της εργασιακής τους σχέσης.
2. Είναι ευνόητο ότι η σημασία του όρου «αφερεγγυότητα» πρέπει να καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία και πρακτική.
3. Οι απαιτήσεις των εργαζομένων που καλύπτονται από αυτήν τη διάταξη περιλαμβάνουν τουλάχιστον:
 - α. τις απαιτήσεις των εργαζομένων για αποδοχές που σχετίζονται με μία καθορισμένη περίοδο, η οποία δεν είναι μικρότερη των τριών μηνών σε ένα σύστημα προνομίων και των οκτώ εβδομάδων σε ένα σύστημα εγγυήσεων, πριν την αφερεγγυότητα ή τη λύση της σχέσης εργασίας·

- β. τις απαιτήσεις των εργαζομένων για αποδοχές αδείας που οφείλονται, ως αποτέλεσμα εργασίας που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του έτους κατά το οποίο επήλθε η αφερεγγυότητα ή η λύση της σχέσης εργασίας .
- γ. τις απαιτήσεις των εργαζομένων για ποσά που οφείλονται αναφορικά με άλλους τύπους αμειβόμενης απουσίας για μία καθορισμένη περίοδο, η οποία δεν είναι μικρότερη των τριών μηνών σε ένα σύστημα προνομίων και των οκτώ εβδομάδων σε ένα σύστημα εγγυήσεων, πριν την αφερεγγυότητα ή τη λύση της σχέσης εργασίας.
4. Εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις μπορεί να περιορίσουν την προστασία των απαιτήσεων των εργαζομένων σε ένα προκαθορισμένο ποσό, το οποίο θα είναι ενός κοινωνικά αποδεκτού επιπέδου.

Άρθρο 26

Είναι ευνόητο ότι αυτό το άρθρο δεν απαιτεί την ψήφιση νομοθεσίας από τα Μέρη. Εννοείται ότι η παράγραφος 2 δεν καλύπτει τη σεξουαλική παρενόχληση.

Άρθρο 27

Είναι ευνόητο ότι το άρθρο αυτό εφαρμόζεται σε εργαζόμενους, άνδρες και γυναίκες, με οικογενειακές υποχρεώσεις σχετικά με τα εξαρτώμενα από αυτούς τέκνα, καθώς και με άλλα μέλη του άμεσου οικογενειακού τους περιβάλλοντος, τα οποία σαφώς χρειάζονται τη φροντίδα ή την υποστήριξή τους, σε περιπτώσεις όπου αυτές οι υποχρεώσεις περιορίζουν τη δυνατότητά τους για προετοιμασία, πρόσβαση, συμμετοχή ή πρόοδο σε κάποια οικονομική δραστηριότητα. Οι όροι «εξαρτώμενα τέκνα» και «άλλα μέλη του άμεσου οικογενειακού τους περιβάλλοντος, τα οποία χρειάζονται τη φροντίδα και την υποστήριξή τους» σημαίνουν τα άτομα που καθορίζονται ως τέτοια από την εθνική νομοθεσία του ενδιαφερόμενου Μέρους.

Άρθρα 28 και 29

Για τον σκοπό της εφαρμογής αυτού του άρθρου, ο όρος «εκπρόσωποι των εργαζομένων» σημαίνει τα άτομα που αναγνωρίζονται ως τέτοια βάσει της εθνικής νομοθεσίας ή πρακτικής.

Μέρος III

Είναι ευνόητο ότι ο Χάρτης περιλαμβάνει νομικές υποχρεώσεις διεθνούς χαρακτήρα, η εφαρμογή των οποίων ανατίθεται αποκλειστικά στον έλεγχο που προβλέπεται στο Μέρος IV του Χάρτη.

Άρθρο Α, παράγραφος 1

Εξυπακούεται ότι οι αριθμημένες παράγραφοι μπορεί να περιλαμβάνουν άρθρα, τα οποία αποτελούνται από μία μόνο παράγραφο.

Άρθρο Β, παράγραφος 2

Για το σκοπό της παραγράφου 2 του Άρθρου Β, οι διατάξεις του Αναθεωρημένου Χάρτη αντιστοιχούν στις διατάξεις του Χάρτη με τον ίδιο αριθμό άρθρου ή παραγράφου, με εξαίρεση:

- α. το Άρθρο 3, παράγραφος 2 του αναθεωρημένου Χάρτη που αντιστοιχεί στο Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3 του Χάρτη·
- β. το Άρθρο 3, παράγραφος 3 του αναθεωρημένου Χάρτη που αντιστοιχεί στο Άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3 του Χάρτη·
- γ. το Άρθρο 10, παράγραφος 5 του αναθεωρημένου Χάρτη που αντιστοιχεί στο Άρθρο 10, παράγραφος 4 του Χάρτη·
- δ. το Άρθρο 17, παράγραφος 1 του αναθεωρημένου Χάρτη που αντιστοιχεί στο Άρθρο 17 του Χάρτη.

Μέρος V

Άρθρο Ε

Μία διαφοροποιημένη μεταχείριση βασισμένη σε αντικειμενική και λογική αιτιολόγηση δεν θεωρείται ότι αποτελεί διάκριση.

Άρθρο ΣΤ

Οι όροι «σε καιρό πολέμου ή άλλης δημόσιας έκτακτης ανάγκης» θεωρείται ότι καλύπτουν εξίσου και την απειλή πολέμου.

Άρθρο Θ

Εξυπακούεται ότι εργαζόμενοι που εξαιρούνται σύμφωνα με το παράρτημα των Άρθρων 21 και 22 δεν λαμβάνονται υπόψη στον καθορισμό του αριθμού των ενδιαφερόμενων εργαζομένων.

Άρθρο Ι

Ο όρος «τροποποίηση» επεκτείνεται ώστε να καλύψει και την προσθήκη νέων άρθρων στο Χάρτη.